

flaa, at der ned sættes et Udvalg paa 7 Medlemmer.

Frederiksen: Som jeg tidligere har tilladt mig at udtale, maa jeg paa det mest Indtrængende fraraade, at man gaar ind paa Nedsettelsen af et Udvalg angaaende denne Sag.

Da Ingen yderligere forlangte at udtale sig om Nedsettelsen af et Udvalg, sættes Winthers ovennævnte Forslag under Afstemning og

forkastedes med 45 Stemmer mod 13.

Endringsforslag til Sagens 2den Behandling indkaldtes til førstkommende Mandag Middag Kl. 1.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af „Forslag til Lov, hvorved Raadigheden over Fæstebøndergods nærmere bestemmes m. m.“

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 537—40).

J. N. Hansen: Det høje Thing vil erindre, at, da Thinget for 2. Aar siden vedtog et Lovforslag angaaende Fæstegodssets Overgang til Selveiendom, blev dette Lovforslag, da det kom til Landstinget, standset der, efter at der var afgivet en Udvalgsbetænkning. I denne Betænkning, der gik imod det da foreliggende Lovforslag, udtalte man fra Modstandernes Side, at det ingenlunde var Meningen, at Lovgivningsmagten skulde lægge Hænderne i Skjød med Hensyn til, denne Sag, men at man skulde bidrage til at bringe dette Spørgsmaal ud af Verden ved at reformere Fæstelovgivningen og derigennem, saaledes indirekte søge at fremme Selveiendoms Afbredelse. Dette foranledigede mig til i forrige Samling at indbringe et Lovforslag, som gik i den af Landstingsudvalgets Flertal antydede Retning, idet jeg foreslog forskjellige nærmere Indskrænkninger og Begrænsninger i Godsfejernes Raadighed over deres Bøndergods;

men da dette Lovforslag var vedtaget her i Thinget, blev det liggende i Landstinget, efter at en Udvalgsbetænkning var afgivet derover. Naar man nu tager dette Lovforslag frem og ser efter, hvor vidt den høitærede Indrengsminister den Gang gik, og hvilke Endringsforslag han den Gang stillede til det Forslag, som her blev vedtaget, maatte man blive ganske overordentlig overrasket ved i denne Samling at se den høitærede Minister indbringe et Lovforslag „indeholdende nogle Bestemmelser om Raadigheden over Fæstebøndergods“, hvortil han i en overordentlig høj Grad havde truffet sig tilbage fra den Stilling, som han indtog i forrige Samling. Det vil saaledes ses, at den ærede Minister i forrige Samling gennem Endringsforslage, som han selv stillede, vedkjendte sig, at Bevillingsretten for Ministeriet til Nedlæggelse eller Sammenlægning af de Fæstetvang, undergivne Bøndergaarde, som ikke vare overgaaede til Selveiendom eller Arvesæfte med Ret til at sælge og pantsætte, skulde ophæves, saaledes at Bevillingsmyndigheden først skulde indtræde for Ministeren, efter at disse Fæstegaarde vare overgaaede til Selveiendom eller Arvesæfte. Man gik ind paa og stillede Forslag om, at, hvorledes end de Bøndergaarde, som vare Fæstetvang undergivne, bleve omfordelte, skulde Stykkerne vedblive at være Fæstetvang undergivne alene med den Forandring, at, for de Dele, som ved Omfordeling bleve under 1 Td. Hartkorn, skulde Fæstetvang være bortfalden, forsaavidt de udlagdes til særskilt Bebyggelse, men at dette ikke maatte ske for mere end $\frac{1}{6}$ af den paa-gældende Gaards Tilliggende. Han gik endvidere ind paa, at Gjærdsel og Lørv ikke skulde kunne fradrages den Gaard, hvortil de nu lag, saa længe den vedblev at være Fæstegaard, saa at altsaa en saadan Omfordeling og Fraskillelse først kunde ske, naar Gaarden ved Salg var gaaet over til Selveiendom eller Arvesæfte, og at der ikke skulde kunne udvises Gjærdsel eller Lørv til Andre end til Fæsterne selv, saalænge en Gaard var bortfæstet, medmindre der ved en Landvæsenkommissionens Kjendelse var truffet en saadan Bestemmelse, at det fornødne Eng, Gjærdsel og Lørv blev sikret i Steadets Tilliggende; dernæst gik den ærede Mini-